

Lələtəpə zirvəsinin şəhidi

Qardaşı əsgər gedən gün həlak olmuşdu

2016-cı il, aprelin əvvəli idi. Etimad kişi bazara gedib tədarük görmüşdü ki, ertəsi gün oğlu Nəcməddinin hərbi xidmətə yola salınması el-obayla qeyd edilsin. Amma nə qədər təmkinli görünməyə çalışsa da, ön xətdə əsgərlikdə olan böyük oğlu Nurəddin sarıdan nigranlığını da gizlədə bilmirdi. Çünki kənd arasında eşitmişdi ki, cəbhə xəttində müəyyən gərginlik yaranıb.

Hələ bir il əvvəl ömür-gün yoldaşı Fəxriyyəni də götürüb, Nurəddinin xidmət keçdiyi "N" sayılı hərbi hissəyə getmiş, oğlunun andıcmə mərasimində iştirak etmişdi. Nurəddinin "Ata, məni snayper bölməsinə yazıblar" deməsi onu qürurlandırmışdı. Axı, özü də vaxtilə sovet ordusunda snayper olmuşdu. Kəndə qayıdandan sonra qurban dediyi cöngəyə daha yaxşı baxmışdı ki, Nurəddin əsgərlikdən dönəndə kəsib, bütün kəndi şad-yanalığa yığsın. Amma indi, Nəcməddini ordu sıralarına yola saldığı ərəfədə ata, nədənsə, narahatlıq keçirirdi.

Qələm dostum Aida Eyvazlı yazır: "Elə Fəxriyyə ana da özündə deyildi. Əlində süfrə hazırlığı görə-görə bir gözü də televizorda gedən "Arka sokaklar" türk serialında idi. Bu filmdə ananın bir oğlu əsgər gedəndə, digər oğlunun tabutunu əsgərlikdən evə gətirmişdilər. Birdən-birə Fəxriyyənin ürəyi sıxıldı. Ağılına gələn ilk dəhşətli fikri beynindən qovmaq istədi, hələ bir öz-özünə: "Lənət şeytana, bu nə idi düşündüm? Ağızımdan qara yellər aparın" – dedi".

Taleyin istehzasına baxın ki, ağıllarına gələn başlarına gəldi. Həmin gecə Yardımliya güclü qar yağırıdı. Saat 2-də əmisi Nurəddinin yaralanması xəbərini gətirdi. Fəxriyyə ana səhər həyəti dolu görəndə, haray çəkib, qonşularından nə baş verdiyini soruşdu. Heç nə deməsələr də, qırımlarından hər şeyi hiss elədi və bir anda özündən getdi.

... Aprelin 1-dən 2-nə keçən gecə növbəti erməni təxribatına cavab olaraq, Nurəddingilin hərbi hissəsində də əsgərlər döyüş vəziyyətinə gətirildi. Böyük bir qüvvə ilə hər kəs Ağdərə tərəfə irəlilədi. Əvvəlcə ağır texnikanı qabağa buraxdılar. Sonra isə əsgərlər döyüşdə öz yerlərini tutdular. Qızğın döyüş başlanmışdı. Havanın soyuq olmasına baxmayaraq, əsgərlərə, elə bil ki, ikinci nəfəs verilmişdi. Əslində, hər şey yuxu kimi gəlirdi. İrəlilədikcə irəliləyirdilər. Həmkəndlisi və dostu Mirabdulla ilə bir-birindən aralı düşdülər. Bütün gecəni döyüşdükdən sonra, aprelin 2-dən 3-nə keçən gecə, onlara dincəlmək üçün zaman verildi.

Ayın 5-də isə hərbiçilərimizə tamamilə dayanma əmri verdilər. Və əsgərlər peşman-peşman bir-birinə baxdılar. Bu qədər irəli getdikləri halda, bu, necə əmr idi? Ancaq neyləyə bilərdilər?

–Tərəflər atəşkəs eləmişdilər. Onlar hərbi əmrə müntəzир əsgərlər idilər. Sonra Mirabdulla eşitdi ki, Nurəddin artıq həyatda yoxdur, canını Vətənə qurban verib.

...Səhər o başdan Yardımli dağları ağ örpəyi ilə üçrəngli bayrağa bükülüb elinə-obasına – son mənzilə döənən 19 yaşlı şəhid Nurəddin Mirzəyevi qarşılayırdı. Nurəddinin tabutunu onu əsgərliyə yola salan təcili tibbi yardım maşınında gətirdilər. Fəxriyyə donub qalmışdı. Nə baş verdiyindən, sanki, xəbəri yox idi. Bir də onda ayıldı ki, balasını aparıb dəfn ediblər.

Honuba Yardımliının yüksək dağlıq zonasında yerləşən kənddir. Məlumatlara görə, qədim hunların yaşadığı oba mənasını verir. Nurəddingilin evi isə Honubanın ən uca yerindədir. Mən orada dəfələrlə olmuşam. İndi bu yerlər şəhid snayper Nurəddinin hünəri sayəsində daha da əzəmətli görünür. O, uca bayrağımızı düşməndən azad edilən Lələtəpəyə sancanların yanında olub. 5 əsgər imişlər, üçü bayrağı qoruduğu yerdə şəhidlik zirvəsinə ucalıb.

Qardaşı Nəcməddin əsgərliyə gedən gün Yardımliya Nurəddinin ölüm xəbəri gəlib. O, öz qəhrəmanlığı ilə bu dağları, sanki, bir boy da ucaldıb. "Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə" medalına layiq görülmən 19 yaşlı igid onu tanıyanların və adı ilə öyünənlərin ürəklərində yaşayır.

**Əli NƏCƏFXANLI,
"Xalq qəzeti"**